

Nad hrobom Ježíšovým...

Suspírium: „Neboj sa! Ja som Prvý a Posledný a Živý. Bol som mŕtvy a hľa, žijem na veky vekov a mám kľúče smrti a podsvetia. Napíš teda, čo si videl, čo je a čo sa stane potom.“ (Zjav 1,17b-19) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 419. 1. verš: „Smutné bolo celé stvorenie, ...“

Pozdrav: „Veľký a všemocný je náš Pán, jeho múdrosť je nesmierna. [...] Spievajte Hospodinovi pieseň vďaky, spievajte nášmu Bohu.“ (Žalm 147, 5-7) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Druhom liste apoštola Pavla Korinťanom v 4. kapitole v jedenástom až v štrnástom verši takto: „Lebo dokiaľ žijeme, pre Ježiša sme neustále vydávaní na smrť, aby sa aj Ježišov život zjavil na našom smrteľnom tele. A tak v nás pôsobí smrť, no vo vás život. Keďže však máme toho istého Ducha viery, ako je napísané: Uveril som, preto som hovoril — aj my veríme, preto aj hovoríme, veď vieme, že ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, aj nás vzkriesi s Ježišom a postaví pred seba spolu s vami.“ (IIK 4,11-14) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 419. 2-4. verše: „Ale ten bolestný zármutok...“

Vzdych: „Moje srdce je pripravené, Bože, moje srdce je pripravené spievať ti a hrať. Prebuď sa, moja duša, prebuď sa, harfa, citara, nech zobudím rannú zoru! Budem ti ďakovať, Pane, medzi ľuďmi, ospevovať ňu medzi národmi, lebo veľké je tvoje milosrdenstvo, až po nebesia, tvoja vernosť až po oblaky.“ (Ž 57,9-11) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Lukáša 24. kapitola, 1-12. verše: *„V prvý deň po sobote včasráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. Kameň našli odvalený od hrobu. Keď vošli dnu, telo Pána Ježiša nenašli. Ako nad tým v rozpakoch uvažovali, zastali pri nich dvaja muži v žiarivom odeve. Ženy sa preľakli a sklonili tváre k zemi. Ale muži im povedali: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu, bol vzkriesený. Spomeňte si, ako vám hovoril, keď bol ešte v Galilei: ‚Syn človeka musí byť vydaný do rúk hriešnikom a ukrižovaný, ale tretieho dňa musí vstať z mŕtvych.‘“ Tu si spomenuli na jeho slová, vrátili sa od hrobu a všetko porozprávali Jedenástim a všetkým ostatným. Bola to Mária Magdaléna, Jana a Mária Jakubova a s nimi aj ostatné, ktoré to rozprávali apoštolom. Ale tým sa zdali tieto slová ako blúznenie a neverili im. No Peter vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol, videl tam len plachty. Odišiel domov s úžasom nad tým, čo sa to stalo.“*

Modlitba: Vzkriesený Pane náš! V našom živote niet väčšej milosti, ako keď kráčaš pred nami. Ďakujeme, že Tvoja smrť všetko spečatila, ale Tvoje zmŕtvychvstanie nás utvrdzuje v tom, že nezostaneme v hrobe navždy. Ty skutočne vidíš, aká je naša viera vo vzkriesenie, vidíš, čo má prednosť v našom biednom a slabom živote. Vyznávame Ti, že veľa vecí sa vzdávame, ale vzdať sa seba je to najťažšie. Na tento sviatok sa k Tebe naozaj chceme prinavrátiť. Chceme naozaj vidieť a stretnúť Vzkrieseného. Choď pred nami do našich domovov, choď pred nami do našich srdiec, aby sa húf Tvojich učeníkov rozmnožil a neveriaci Petrovia, Márie Magdalény a Tomášovia skutočne našli zmysel svojho života skrze Teba a v Tebe. Prosíme, prijmi nás teda drahý Spasiteľ, aby naše víťazstvo, ku ktorému si nás povolal, bolo úplné. Ďakujeme, že si nám dnes umožnili prísť pred Tvoju tvár. Ty si dodržal svoj sľub. Ďakujeme Ti, že dnes dávaš najavo všetky veci skrze Tvojho Slova a Ducha Svätého. Buď tu medzi nami, prosíme, lebo sme sa Ti prišli pokloniť. Slová a pocity nášho srdca by teraz nemali závisieť od sveta, ale jedine od Teba, ktorý si vzkriesenie a život. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 201: „Vo veľkonočné sviatky...”

Vzdych: „Ty však, Hospodin, si môj štít, si moja sláva; pozdvihuješ mi hlavu.“ (Ž 3,4) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 24. kapitola 5b-6a. verše: *„Ale muži im povedali: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu, bol vzkriesený.”*

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!

Mlčanlivými svedkami celého pašijného diania sú ženy, ktoré nasledovali Ježiša Krista z Galiley a posluhovali Mu. (viď. Lk 8,1-4) Stretávame sa s nimi pod krížom (viď. Lk 23,49), pri pohrebe (Lk 23,55) a zavčasu rána znova sú pri hrobe. Prichádzajú sa pozrieť na hrob. Prečo? Čo čakali? Ježišovi protivníci nezabudli na to, že Kristus čo povedal o svojom vzkriesení: *„Pane, spomenuli sme si, že ten zvodca, kým ešte žil, povedal: „Po troch dňoch vstanem z mŕtvych.” (Mt 27,63)* Ak na to nezabudli Ježišovi protivníci, ako na to mohli zabudnúť tieto Ježiša nasledujúce ženy až z Galiley? Ony všetko videli, na všetko sa pozerali, boli obďaleč, ale pochopili, že Ježiš zomrel. Ale takto sa naplňuje tiché očakávanie pre zostatok viery verných. Tí, ktorí išli k Ježišovmu hrobu, chceli vzdať poslednú úctu mŕtvemu človeku. O mŕtvom človeku sa dá povedať, že ukončil svoju

životnú dráhu, takže jeho slovo, životné dielo a učenie sú už mŕtve. Keď niekto zomrie, sú takí, ktorí si môžu vydýchnuť ako i Ježišovi protivníci, ktorí však ešte stále boli v strehu a na pozore. Ale sú aj také, ktoré skutočne milovali toho, koho stratili, ponáhľajú sa skoro ráno, aby odovzdali svojim blízkym posledný hold úcty. Ženy hľadajú svojho mŕtveho pána. Stav mysle i vnútorné rozpoloženie duše žien je veľmi hlboký a hlbavý. Smutne sa vydávajú na cestu k svojmu mŕtvemu pánovi, pričom sa trápia, kto im odvalí kameň, a potom šok, keď uvidia odvalený kameň a prázdny hrob, a potom hrôza, keď počujú hlas nebeských poslov. Anjel im vysvetľuje dvojznačnú skutočnosť prázdneho hrobu: Ježiš Kristus vstal z mŕtvych. Ježiš naveky preťal puto smrti. Kristus zasiahol do skutočnosti tohto sveta a prekonal jeho hranice. Veľkonoční poslovia oznamujú ženám, že Ježiš žije. Kontrast medzi temnotou duše a smrťou Ježiša Krista. Kontrast medzi smútkom a radosťou. Kontrast medzi smrťou a životom. Tí, ktorí lipnú na Ježišovi s úprimným, čestným a láskavým srdcom, môžu zažiť úžasné prekvapenia, hoci to na nich vplýva veľmi rozličným spôsobom. Kameň je odvalený a ich životy postupne mení odkaz nebies na nádej. Kameň je odvalený a ich životy sú zvalcované skrze evanjelium života. Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Nebeskí muži tieto ženy chcú povzbudiť. Boh ich celkom zjemní, pretvára a táto nebeská jemnosť miluje, pozdvihuje a zbližuje tieto ženy, aby nevideli iba hrob, nebadali, iba to, čo videli na Ježišovom pohrebe, ale aby do ich života bolo zafixované hlboko a opravdivo: Vzkriesený úplne dokončil dielo vykúpenia. Vzkriesený Kristus chce vládnuť nad svetom a aj ľudskému srdcu. Vzkriesený Kristus súdi naše myšlienky ako prijímame Jeho dielo spásy. Pamätajme, ako hovoril vo svojom živote a čo nám sprostredkoval vtedy o svojej smrti a o svojom zmŕtvychvstaní až trikrát! Lebo mzdou hriechu je smrť, teda smrť je prítomná v našich životoch, neexistuje nikto na tejto zemi, kto by nemal hrobové miesto na zemi, o ktoré sa treba postarať, zveľadiť. Avšak darom Božej milosti je večný život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. (viď. R 6,23) Prefatou

križovatkou našich životov je Golgotský kríž, ale prázdny hrob Ježišov ma núti odpovedať na otázku: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ Akým úmyslom sem dnes prišli do Božieho chrámu? Akým úmyslom navštevujeme hroby našich najmilších na cintorínoch? Akým úmyslom? Spomienky nás vedú k hrobom vlastných? Úcta nás vedie k hrobom vlastných? So živou vierou v Ježišovi Kristovi, v našom Pánovi stojíme pri hroboch našich najmilších?

Keby učeníci počúvali Pánove slová v Galilei, ženy by si nepripravovali voňavé masti, ktoré by si vzali k hrobu, a ak by išli k hrobu, neprekvapilo by ich, že ho našli tak, ako Ježiš vopred povedal – prázdny. Keď jedenástim apoštolom rozprávanie žien pripomenulo Pánovu predpoveď o Jeho smrti a zmŕtvychvstaní, očividne to pre nich ešte nič neznamenal. Jednoducho neveriacky odmietli, že galilejské proroctvo sa naplnilo. Peter išiel k hrobu a našiel ho presne tak, ako povedali ženy, prázdny. Tam našiel iba plachty, do ktorých bolo Ježišovo telo zavnuté. To ho síce prekvapilo a zmiatlo, no stále mu to nevštepilo vieru do nepokojného srdca, že proroctvo o Kristovom zmŕtvychvstaní sa naplnilo. Prečo bolo pre apoštolov také ťažké uveriť Pánovým slovám o zmŕtvychvstaní? Evanjelista Lukáš nám jasne hovorí, že evanjelium, ktoré boli apoštoli poverení priniesť svet, ponúkalo odpustenie hriechov kajúcnikovi na základe toho, že Kristus zomrel a vstal z mŕtvych. Evanjelium života teda pochádza od Krista. Nie je pravda, čo niektorí hovoria, že to, čo Ježiš hlásal, bolo len jednoduché učenie o láske Boha k človeku a láske človeka k Bohu a k blížnemu, a boli to Jeho apoštoli, ktorí potom vymysleli evanjelium, že Kristus zomrel za naše hriechy a na tretí deň vstal z mŕtvych. (viď. IK 15,3–4) Ježiš mohol kázať lásku a lojalitu Bohu a ľuďom bez toho, aby sa čo i len priblížil k Jeruzalemu. To je lož. Ježiš vedome smeroval k Jeruzalemu. Podstatným predpokladom evanjelia však bolo, že prišiel na tento svet, aby vystúpil do Jeruzalema, bol tam ukrižovaný a vzkriesený, a že toto bolo účelom cesty, čo Lukáš slávnostne potvrdzuje tým, čo Kristus vyhlásil v Galilei predtým, ako sa vydal na svoju cestu. Toto si učeníci nevymysleli, pretože

niekedy tomu naozaj nerozumeli a ani tomu neverili. Radostná zvesť o živote pochádza jedine od Krista, ako všetky potvrdenia, ktoré sú napísané v Písme Svätom. Všetko sa naplnilo podľa toho, ako im povedal Ježiš. Milí bratia a drahé sestry! Spomeňme si na príbeh kvetnej nedele: *„Tí, ktorých poslal, odišli a našli všetko tak, ako im povedal.” (Lk 19,32)* Milí bratia a drahé sestry! Spomeňme si na prípravu večere Veľkonočného baránka: *„Odišli teda a všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka.” (Lk 22,13)* Rad je na nás? Viera je zostrih toho, čo ti vštípil skrze Slovo Ježiša Boh do srdca. Viera je postupkou toho, čo Ježiš svojím činom a slovom dovíšil. Čo hovoríš o Ježišovi Kristovi v tento slávnostný deň? Ak Ho zaprieš, prázdny hrob ťa navždy pohltí. Ak Ho prijmeš ako Vzkrieseného Pána, prázdny hrob môže byť pre teba bránou večného života. Nad Ježišovým hrobom netreba lamentovať a pochybovať, ale uveriť Vzkrieseného, o Ktorom zvestuje účinné a živé slovo. Pochybnosť duše je prvom zastávkou k nevere. Pochybnosť duše je prvom zastávkou smerom, Ktorý nás vzdiali a odháňa od Krista. Kristus vchádza do našich životov ako Víťaz, nie ako mŕtvy. On zomrel, áno, ale vstal z mŕtvych. Sila Božia ho prinavrátila k nám. Nepotrebujeme žiadne voňavé masti a oleje, nepotrebujeme, aby nám niekto odvalil kameň, potrebujeme iba Krista, Ktorý nám všetko dopredu o Sebe, a o našej nevere a o našich pochybnostiach povedal. On všetko dopredu povedal. To je milosť. To je poslušnosť. Toto prijímajú i ženy a apelujú na nebeských mužov, ktorí im pripomenuli Pánove slová z Galiley. Ježiš žije. Ježiš je Vzkriesený Pán. Veríš tomu, že On je vzkriesenie a život? (Jn 11,25) Amen.

Modlitba: „Hospodinova pravica sa pozdvihla, Hospodinova pravica mocne zasiahla. Neumriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Hospodina.” (Ž 118,16-17)

„Ježiš mu odpovedal: „Amen, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.” (Lk 23,43)

„Vykúpil som ich zo spárov podsvetia, vyslobodil som ich zo smrti. Kde sú tvoje rany moru, smrť? Kde je tvoj osteň, podsvetie? Aj keď sa mu darí medzi bratmi,

priženie sa východný vietor, vietor od Hospodina sa zdvihne z púšte a vysuší jeho žriedlo, vysuší jeho pramene. On vylúpi poklad všetkých vytúžených vecí.“ (Oz 13,14-15)

„Dokedy ešte, Hospodin? Bude ma vzývať: ,Ty si môj Otec, môj Boh a skala mojej spásy.“ (Ž 89,47a.27)

„Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život. Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.“ (IJn 4,9-10)

„Veď ani Kristus sa neoslávil sám, keď sa stal veľkňazom, ale oslávil ho ten, čo mu povedal: Ty si môj syn, ja som ňa dnes splodil.“ (Žid 5,5)

„Ale z Božej milosti som to, čo som, a jeho milosť nebola vo mne márna. Veď som sa namáhal viac ako oni všetci, vlastne ani nie ja, ale Božia milosť, ktorá je so mnou. Preto, či ja alebo oni, tak hlásame, a tak ste uverili.“ (IK 15,10-11)

Modlitba Pánova

Ofera: „Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!“ (IIK 9,15) Amen.

Požehnanie: „...veď Kristus, náš veľkonočný Baránok, bol obetovaný. Slávme teda sviatky nie so starým kvasom ani s kvasom zloby a neprávosti, ale s nekvaseným chlebom úprimnosti a pravdy.“ (IK 5,7b-8) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 420: „Ó, zástupy nebeské i národy pozemské,...“

Zlatica Oravcová: Veľkonočná

modlitba

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne city
úprimnej lásky, čo sa nenadýma,
nech tečie prameň až doteraz skrytý,
hriechu osten viac neumlčí ma.

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne
ducha, čo súcit prejaví a obviaže
rany. Odej mi srdce do svojho rúcha,
nech slúžiť blížnym vždy som
odhodlaný.

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne
túhy, posvätné, krásne, ktoré
povznesu ma. Zmiluj sa, zmiluj a
splať moje dlhy, nevládzem, Pane,
veľká to suma!

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne sily,
za Tebou kráčať, vyznávať Ťa všade.
Vzkries vo mne dobro, Spasiteľ môj
milý, k nohám Ti srdce odovzdane
kladiem.

